

Интервју: Зоран Јаковљевић, градоначелник града Ваљево

Убрзаним активностима ка оживљавању привреде

Ваљево, некада снажно развијен индустријски град, доживео је суноврат многих великих привредних система, што је изазвало тешке социјалне проблеме, али и покренуло људе предузетничког духа да покрену његов развој. Међутим, то није било довољно да Ваљево претходних година врати стари сјај града са веома развијеном привредом и културом, и високим стандардом свакодневног и друштвеног живота. Чак је, у време док су многи градови у Србији доживљавали инвестициони бум, Ваљево таворило под теретом принудне управе. На протеклим изборима, за градоначелника је изабран дипломирани грађевински инжењер Зоран Јаковљевић, 60-ти председник ваљевске општине у њеној историји и први градоначелник, с обзиром на то да је Ваљево пре неколико месеци и формално добило статус града. Одмах пошто је преузео ту функцију, градоначелник је донео одлуку да успостави ближи контакт са грађанима како би сазнао шта они заиста мисле и шта очекују од њега, са којим су проблемима суочени, које тешкоће захтевају хитност у решавању, које слабости у раду градске управе највише муче привреднике и људе који у Ваљеву живе, а које препреке стоје на путу потпуног опоравка града. У том циљу, отворен је сајт градоначелника путем којег ће грађани моћи директно да контактирају са њим, а биће омогућени и сви остали видови јавности у раду најодговорнијих људи у граду. За НИН са градоначелником Јаковљевићем разговарамо о томе шта је у раду градске управе промењено од конституисања нове власти до данас, да ли је задовољан почетним кадровским решењима из странака коалиције на власти, шта ће ново руководство урадити на плану привлачења директних инвестиција и уопште, каква је његова визија садашњег тренутка и будућности Ваљева.

Како оцењујете функционисање града под при-

нудном управом, и да ли сте од избора успели да успоставите све функције градске управе?

– Мој поглед на блиску прошлост Ваљева није нимало ведар. Мало је зачуђујуће колико је велика у Ваљеву пропуштено и шта све није урађено, а могло је – кад о томе размишљам, изгледа као да неко намерно није хтео да се ствари мењају набоље. Међутим, пошто више волим да гледам испред себе, него иза других, битно је да је у Ваљеву после принудне управе почело све да функционише, што нам отвара могућности да у наредном периоду остваримо планове развоја града. При крају смо реорганизације градске управе, а упоредо радимо претходну студију оправданости пројекта за индустријску зону, што ће нам обезбедити основне услове да позовемо инвеститоре. Урадили смо план регулације Дивчибара, јер намеравамо да озбиљно развијамо туризам, посебно конгресни и спортски. Дивчибаре су на 117 километара од Београда и 170 километара од Новог Сада. За туризам је и Повлен велика шанса. Наравно, намеравамо да искористимо и остале потенцијале које Ваљево има – осим туризма и индустријске зоне која до сада није искоришћена, велики потенцијал је и пољопривреда, којој ћемо се више посветити после формирања Дирекције за развој пољопривреде. У сваком случају, знам да је град у проблемима, али ти проблеми су решиви и то је, на неки начин, био и изазов за мене и тим са којим радим у граду. Годинама сам био у групи оних који су

критиковали и делили савете. Сад имам прилику да урадим нешто конкретно и да, уз помоћ сарадника, поправим све што није добро.

Да ли сте установили – шта све није добро у Ваљевоу?

– Ја сам одмах након избора рекао да ћемо прво скенирати ситуацију, што је подразумевало да ћемо анализирати рад градске управе, јавних предузећа и установа чији је Ваљево оснивач. Скенирање је показало лошу ситуацију. Већина директора тражи још пара ребалансом буџета и не понашају се менаџерски, а требало би. У градској управи је неопходна хитна реорганизација и нова систематизација радних места. Неким предузећима и установама не може се помоћи, али, на срећу, више је оних које можемо „излечити“ тако што ће се трансформисати и модернизовати.

Пример модерне и рационалне компаније биће ЈП „Топлана“, што подразумева да ће се смањити број запослених. Што се тиче других установа и предузећа, имамо фирме које, нажалост, још увек нису приватизоване, попут Радио Ваљево и ТВ Ваљево. Проблем је и ЈП „Ваљево турист“, које има огроман судски дуг. Такође, хитно треба да решимо и питање даљег функционисања установа културе. Већ је урађен програм, који ће ускоро ући у скупштинску процедуру, да се Дом културе и Омладински центар интегришу у једну установу – Културни центар. Јер, Ваљево је увек био познат као град културе, а Културни центар ће објединити све делатности које могу да врате његову стару славу.

Морам да истакнем и то да нису сва јавна предузећа и установе били у лошем стању – Народни музеј је пример доброг менаџерског руковођења. Музеј је добио и републичке награде и признања као најуспешнији музеј. Позитиван пример је и Модерна галерија.

Када се говори о реорганизацији предузећа и установа, обично је прва асоцијација – вишак запослених у установама и предузећима која су на буџету. Може ли то угрозити поверење које сте добили на изборима са једне стране, и квалитет услуга које те установе пружају грађанима?

– Ми ћемо свакако водити рачуна о томе да нико не остане незбринут. Пројекат обједињавања установа културе у Културни центар подразумева 28 запослених, са одређеном квалификацијом и стручном спремом. Дакле, са структуром која

ће бити примерена новој организацији. Неки, који већ раде у установама културе, испуњавају те услове, неки их не испуњавају и њима ће бити понуђен социјални програм.

Иначе, циљ обједињавања јесте рационализација, а она не значи пад квалитета, напротив. Ако је мањи број запослених услов да предузеће или установа позитивно и здраво послују, онда морамо посегнути и за том тешком мером. Рачунамо на то да привлачењем инвеститора омогућимо отварање нових радних места, тако да ће многи и на тај начин моћи да реше проблем новог запослења.

Рекли сте да је индустријска зона услов за интензивније привлачење инвеститора. Где ће бити нова индустријска зона Ваљевоу?

– Постоје неколико локација за индустријску зону – Ђеновац на Петом пуку, део „Крушика“, уколико се договоримо са Министарством одбране Србије, Белошевац и локација код „Стефила“. Ове године смо из НИП-а Србије добили девет милиона динара за израду претходне студије оправданости која ће показати која је локација најбоља за индустријску зону. Студија би требало да буде урађена до краја 2008. године. То ће нам омогућити и да средства из НИП-а користимо за опремање индустријске зоне. Највероватније ће нова зона бити у оквиру фабрике Стефил. Јер, то је највећа површина, а и предвиђена је урбанистичким планом. Ових дана смо са Горењем потписали споразум – они праве другу фабрику поред постојеће на 4,80 хектара. Био је јавни тендер и Горење је добило ту парцелу, тако да ће у наредне две године запослити око 500 радника.

Али, опремање индустријске зоне је само један сегмент привредног живота. Према извештају Регионалне привредне коморе, у Ваљевоу има осам великих предузећа, 30 средњих и више од 1.000 малих предузећа. Све их морамо анкетирати и уз помоћ Националне службе за запошљавање наћи начина да заједно финансирамо запошљавање нових радника. Тако бисмо, а то смо у 2008. већ учинили, годишње могли да запослимо и 100 људи. Моји сарадници и ја већ смо разговарали са привредницима, који, условно речено, носе привреду Ваљевоу, о томе шта су њихови планови и како им Град може помоћи, али и они граду.

Да ли сте за ова два и по месеца имали неке контакте, или позиве инвеститора, који би улагали у Ваљевоу?

– Било је више контаката и позива, највише за

градњу великих тржних центара. Ових дана је окончан поступак давања у закуп на 99 година локације од 1,8 хектара прекопута Железничке станице. Закупац је „Interex”, који ће ту да гради мега тржни центар. За изградњу шопинг мола заинтересован је „Меркатор”. И не само они.

Нама су, међутим, интересантније компаније које се баве производњом и које ће запослити већи број наших суграђана. Оно што нас на неки начин ограничава јесте законска обавеза тендера. Не може, наиме, Град директно да преговара са Горњем, о аранжману који сам поменуо.

Разговарао сам и са представницима неких других компанија, које су заинтересоване за отварање погона. Наравно, све ове инвестиције и пословни аранжмани зависе од изградње индустријске зоне. Уколико пре завршимо тај посао, утолико ће нам пре доћи инвеститори и нове компаније.

Осим проблема везаних за развој привреде, град је суочен и са тешкоћама у функционисању свакодневног живота. Које послове у том сектору видите као приоритетне?

– Саобраћај у Ваљевоу је хаотичан, тако да ћемо радити на томе да се он регулише, и да се изграде нови паркинзи у граду. Саобраћајни институт из Новог Сада урадио је студију о паркирању у Ваљевоу, што ће бити полазна основа за наше активности на том пољу. Контактирали смо са неколико компанија које се баве питањем градских паркинга и мислим да ће Градско веће врло брзо донети одлуку о начину паркирања у Ваљевоу. Биће уведене зоне са ограниченим временом паркирања, наплата путем СМС-а, платних картица. У Ваљевоу постоји око 650 паркинг места, што је, по неким анализама, сасвим довољно.

Такође је ургентно питање изградње бар још једног обданишта, и то у некој од већих месних заједница. У делу Ваљева на десној обали Колубаре нема ниједно обданиште. Покушавамо да проблем смештаја деце у вртиће решимо парцијално. У преговорима смо са надлежнима у републичким институцијама да се зграда Дома за напуштену децу „Др Михајло Ступар” адаптира у предшколски објекат и ту би могло да се смести око стотину малишана. Такође, постоји пројекат да се уради надградња постојеће зграде предшколске установе „Звончић”. Ребаланс буџета за 2008. годину је рестриктиван, али се у буџету за 2009. може планирати новац намењен за адаптацију „Звончића” и Дома „Др Михајло Ступар”, као и за изградњу бар једног новог обданишта.

Генерално, Србија је суочена са еколошким проблемима услед нерешеног питања депонија. Како је стање у Ваљевоу у том погледу?

– На седницама Градског већа разматрано је пет горућих комуналних питања, међу којима су депонија и пси луталице. У току је санација постојеће Градске депоније у Горићу, која може бити отворена још годину и по до две године, што значи да у том року мора бити завршена Регионална депонија у Каленићу, код Уба. До краја године биће урађена претходна Студија изводљивости за Регионалну депонију, коју ће користити 11 општина. Верујем да ће средином 2009. године почети изградња те депоније. С обзиром на то да знам како се општине договарају, боље речено не договарају, моја идеја је да држава Србија преузме ту велику инвестицију. Да пронађе стратешког партнера и да убрза посао јер прича о Регионалној депонији траје већ пет година! Што се тиче дивљих депонија имам информацију од комуналне инспекције да у граду постоји пет локација које су константно затрпане, са којих се недељно уклања

преко стотину кубика смећа, а ту су и грађевински и други тешки отпад. Једно од решења, за почетак, биће видео-надзор управо тих критичних локација. Ако буде требало, комунални инспектори ће, уз помоћ полиције, на тим местима дежурати 24 часа.

Покренули сте и међународне активности на тему екологије?

– Да, 5. и 6. новембра ове године у Бриселу је одржана радионица за програме животне средине за подручје Западног Балкана и Азије у организацији Министарства заштите животне средине Чешке. На том скупу било је 55 учесника из Чешке, Србије, Црне Горе, Босне и Херцеговине и Монголије. На дневном реду су били пројекти који су већ урађени и они који су у плану да се раде на тему заштите животне средине. Ја сам имао презентацију стања и могућих решења у Ваљевоу.

Ко је градоначелник?

– Градоначелник Ваљева Зоран Јаковљевић, рођен је у Ваљевоу 1959. године. На Грађевинском факултету у Београду дипломирао је на конструктивном смеру – одсек за бетонске конструкције.

Одмах по завршетку студија, као стипендиста, запослио се у грађевинском предузећу „Јаблица” из Ваљева, где је прошао пут од инжењера приправника на градилишту, до функције главног инжењера оперативе. Радио је на различитим врстама објеката (индустријски, стамбени, пословни и други).

У току 1993. године прешао је у ДП „Ваљево план” где се бавио пројектовањем, надзором, техничким пријемима и вештачењем за потребе Општине Ваљево. У периоду од 1995. до 1998. године радио је у компанији „Југодрво”, између осталог и као руководилац пројекта у Новокузнецку у Русији, на објекту Зданиа Федералног казначејства, а затим у предузећу „Farman engineering”, као руководилац пројекта у Москви, на објектима банке „СБС агро”.

У току његовог ангажмана у Москви, ДП „Ваљево план” се трансформисало у ЈП „Дирекција за урбанизам, грађевинско земљиште, путеве и изградњу Ваљева”, где по повратку ради као виши стручни сарадник за послове надзора. Од фебруара 1999. године до 2001. године обављао је функцију помоћника директора у сектору за комунално-техничке послове.

У току 2000. и 2001. године од стране Општине Ваљево је ангажован као овлашћено лице за тендерску документацију на избору и припреми пројеката, којима се учествовало на конкурсима Европске уније, а у оквиру пројеката „Schools for Democratic Serbia” и „Towns for Democracy”. Пројекат је успешно реализован.

Од јуна 2001. године обавља посао директора „Дирекције за изградњу Колубарског округа погођеног земљотресом”, која се бави вођењем инвестиција и изградњом објеката свих врста (индивидуалних, стамбених, јавних и инфраструктурних).

Ожењен је, има две кћерке (рођене 1998. и 2000. године) и живи у Ваљевоу.

Јер, чешка влада је у Ваљево донирала за разне пројекте четири милиона евра у регионално водоснабдевање, санације Јаза, а наставили смо топлификацију града по систему даљинског грејања. Уговорене су и нове инвестиције: пумпна станица на територији Ваљева и мини фабрика воде у оквиру бране која се следеће године завршава и биће пуштена у рад. Она ће служити за регионално снабдевање не само Ваљева већ свих градова у региону до Обреновца.

Најбитније је да смо ми на том скупу презентовали шта је урађено па смо искористили прилику да представимо и оно што би још могли да радимо. Тиче се такође водоснабдевања и наставка топлификације и оно што је најважније регионалне депоније за 11 општина за 400 хиљада становника. Ми смо са овим пројектом највише урадили у односу на друге у Србији.

Да се вратимо лепшим темама: хоће ли Ваљево поново добити професионално позориште?

– Ја сам то обећао нашим глумцима и свим оним људима који су године свог живота, рада и талента уложили у позориште. То сам им чврсто обећао на пријему, који сам уприличио управо након победе нашег аматерског позоришта „Абрашевић” на Фестивалу фестивала у Требињу. Они су одавно професионалци и заслужују да се тако и град према њима односи – професионално. У оквиру Културног центра, о којем смо већ причали, планирано је и професионално позориште. Мислим да ће бити дуг и тежак пут да се оно формира, али могу да обећам да ће га Ваљево добити до краја мог мандата.

Шта ћете још урадити до краја мандата, по чему желите да вас Ваљевци памте као градоначелника?

– Ваљево треба да се окрене пољопривреди и туризму. Моји сарадници и ја управо радимо на озбиљној стратегији пољопривредног и туристичког развоја овог краја. Већ смо направили неке анализе, пре свега о томе чиме располажемо и који су то неискоришћени потенцијали. На пример, акумулација Ровни је велики потенцијал, не само за водоснабдевање. То је и површина више одо 115 квадратних километара заштићеног простора, где је забрањена употреба пестицида и вештачких ђубрива, чији житељи могу да се баве производњом здраве хране, чајева... Дивчибаре су, такође, велики потенцијал, развоју тог дела Маљена посветићемо далеко више пажње, али и новца, него што

смо то до сада чинили. А ако ме питате за неку конкретну инвестицију, по којој ће ме Ваљевци памтити, то ће сигурно бити индустријска зона, она ће отворити врата инвеститорима.

Желим да ме грађани памте и по томе што ће Ваљево постати безбедан град. Стратегију за унапређење безбедности града у априлу је усвојио Привремени орган, који је тада обављао послове распуштене Скупштине општине. Мислим да неке стратешке документе није требало да доноси Привремени орган јер тако важна питања морају да прођу скупштинску процедуру. Али, без обзира на то, стратегија постоји и то је добро. Ми смо формирали Савет за безбедност града, у коме сам ја као градоначелник, председник Скупштине града, начелник Полицијске управе, председници судова, директор Здравственог центра. Савет има 11 чланова који ће радити на реализацији планова и програма који су Стратегијом предвиђени. Планиран је, поред осталог, и видео-надзор града. Морамо увести ред и заштитити грађане.

То ћемо им омогућити и кроз будући Културни центар. Да бисмо их извукли из кафића и са улица, морамо да им понудимо нешто друго, занимљивије и садржајније, и то ћемо сигурно урадити. Оно што ћемо урадити у 2009. години јесте да ћемо у буџету планирати новац за финансирање успешних младих музичара, уметника, ученика, талената. Покушаћемо да са потенцијалним донаторима направимо фондације из којих би се финансирали ти млади таленти. Наравно, радићемо и на томе да обезбедимо више радних места за младе, њима је пре свега потребан посао.

Реците нам, на крају: како ће Ваљево изгледати за четири године, при крају вашег мандата?

– Ваљево урбанистички није уништено, што је добра основа за будуће планове и кораке. Ваљево има потенцијала, природне ресурсе, али и људе који ми уливају оптимизам и уверавају ме да Ваљево за четири године може да буде град за пример, са много нових инвестиција и много више радних места него данас. А биће и град спорта. Спорт више не сме бити на маргини, и овај град ће бринути о својим спортистима. Направићемо другачију концепцију развоја и финансирања спортских клубова. Обећавам да ће ово руководство за време свог мандата направити затворен базен у којем ће тренирати наши сјајни пливачи. За четири године, Ваљевци ће са поносом моћи да кажу да су из Ваљева, града у коме је лепо живети.

